

מ"ת 8457/12/20 - מדינת ישראל נגד כמאל טנוס (עציר)

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 8457-12-20 מדינת ישראל נ' טנוס(עציר)

לפני כבוד השופטת אילה אורן
המבקשת
נגד-
המשיב
מדינת ישראל
כמאל טנוס (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו שהוגשה ביום 3.12.20 בד בבד עם כתב אישום המייחס לו ביצוע שתי עבירות הסתה לטרור, וריבוי עבירות גילוי הזדהות עם ארגון טרור, לפי סעיפים 24(א) ו- (ב) חוק המאבק בטרור, התשע"ו - 2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור").
2. בקליפת אגוז יצוין כי כתב האישום מייחס למשיב מסכת נרחבת של עשרות פרסומים ברשת החברתית Facebook (להלן: "פייסבוק") שבמהותם התבטאויות התומכות בארגוני הטרור חיזבאללה וחמאס, פרסומים אשר נצפו על-ידי אלפי עוקבים, החל מחודש פברואר 2017 ועד סוף חודש אוגוסט 2020.
3. המחלוקת המרכזית בין הצדדים נסובה סביב סוגיית קיומה של עילת מעצר. לטענת המבקשת מעשיו של המשיב מצביעים על מסוכנותו הגבוהה לביטחון הציבור וזו מחייבת את מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, במעצר ממש. עם זאת הסכימה המבקשת כי יתקבל תסקיר בעניינו של המשיב טרם תוכרע הבקשה. מנגד, טען המשיב כי אין במיוחס לו כדי להקים סיכון בפועל, היות שעסקינן בהבעת דעה, אף אם אינה מקובלת ומרגיזה, וכי יש להורות על שחרורו ללא כל תנאי מגביל למעט איסור שימוש במרשתת, ולחלופין לשחררו לחלופת מעצר בית בפיקוח בני משפחתו.
4. ב"כ המשיב הסכים כי קיימות ראיות לכאורה לפרסום המיוחס למשיב בעובדות כתב האישום, וכי קיימות ראיות להוכחת עבירות תמיכה בארגון טרור והסתה. ואולם, המחלוקת בסוגיית הראיות נוגעת לשאלה האם הפרסומים המיוחסים למשיב בדברי ההזדהות עם ארגון חיזבאללה "יצרו אפשרות ממשית לביצוע מעשי טרור".

על כל זאת אדון בהחלטתי להלן.

כתב האישום

5. מעובדות כתב האישום עולה בתמצית כי במשך תקופה של כשלוש שנים וחצי, החל מחודש פברואר 2017 ועד לסוף חודש אוגוסט 2020, פרסם המשיב בחשבונות הפייסבוק שניהל ושזכו לתפוצה נרחבת מאוד, 32 פרסומים של דברי שבח, אהדה, עידוד, תמיכה והזדהות במעשי טרור רובם כלפי ארגוני הטרור חיזבאללה ומיעוטם כלפי ארגון הטרור חמאס, לרבות בקשר לפיגועי טרור בישראלים ולמתיחות באזור.
6. עוד יוחס למשיב בכתב האישום כי התכנים שפרסם זכו לחשיפה רחבה ברשת החברתית ויצרו במה להבעת תמיכה דומה על-ידי אחרים באמצעות תגובות, שיתופים וסימוני חיבוב (Like) (אלו פורטו בכתב האישום בנוגע לכל פרסום בפני עצמו).
7. בעובדות כתב האישום שבסעיפים 7 ו-8 נטען כי המשיב ביצע עבירות הסתה לטרור בשתי הזדמנויות. האחת, בעת ששיבח, הילל ועודד בפרסומיו את מבצע פיגוע הירי באזור התעשייה בברקן, לאחר שאותר ונהרג על-ידי כוחות הביטחון כחודשיים לאחר הפיגוע שביצע ביום 7.10.2018, במהלכו רצח שני ישראלים ובנוסף פצע קשות ישראלית. עוד יוחס למשיב כי ביום 14.12.2018 שיבח והילל את "השהידים" שנלכדו על-ידי כוחות הביטחון ונהרגו, לאחר שביצעו שני פיגועים ביום 9.12.2018 וביום 13.12.2018. בפיגוע הראשון נרצח תינוק בכניסה לישוב עופרה, אמו נפצעה קשה ואביו באורח בינוני, ובפיגוע השני נדקרו שני שוטרי מג"ב בעיר העתיקה בירושלים.
8. בעשרות פרסומים המפורטים בכתב האישום יוחסה למשיב הבעת תמיכה בארגוני חיזבאללה וחמאס, ובפעילות טרור כלפי אזרחים, רובם הגדול של הפרסומים בקיץ 2020, בנסיבות שבהן יש אפשרות ממשית שהדבר יביא לביצוע מעשה טרור, חברות בארגון טרור, מתן שירות או העמדת אמצעים לארגון טרור, מתן אמצעים לביצוע מעשה טרור או אימונים או הדרכה למטרות טרור.

לשם הדוגמה אביא מקצת מעשרות הפרסומים המיוחסים למשיב בפייסבוק, כדלהלן:

א. ביום 14.7.2020 פרסם המשיב בפייסבוק פרסום המעודד הפגזה של רקטות לעבר ישראל:

"[...] אם יפציצו קמ"ר אחד ב- 100 רקטות, ומתוכן 10 טילים מדויקים, אז כל המוסדות החיוניים ייהרסו כליל... כלומר 120 אלף רקטות מספיקות להרס מלא של האזור החיוני בישראל וכדי להפיל את הכביכול מדינה".

ב. ביום 2.8.2020 פרסם המשיב את תמונתו של עימאד מורנייה, ראש הזרוע הצבאית של חיזבאללה, שנהרג בפיצוץ מכונית ביום 12.2.2008, ובתחתיתה הכיתובים: **"המטרה ברורה, מוגדרת ומדויקת: הסרת ישראל**

מהיקום", וכן "המטרה ברורה, ספציפית ומדויקת: מסירה את ישראל מקיומה" ולצידה של התמונה פרסם:
"הצבא שלכם יתמוטט תחת רגליו של עימאד מורנייה".

ג. ביום 3.8.2020 פרסם המשיב: "לא יועילו לכם התגבורות שלכם, ההמצאות שלכם וההצהרות שלכם, התגובה בוא תבוא, תגובה רועשת ומהממת שתמלא את האזור בהמולה, ושלא תאפשר לכם להסתיר אותה או להבליג עליה".

ד. ביום 4.8.2020, יום לאחר הפיצוץ בנמל ביירות שהסב נזק רב לרכוש ולנפש, פרסם המשיב: "עין תחת עין ונמל תחת נמל, המחר לא יאחר לבוא", והוסיף שני סמלונים אש.

ה. ביום 5.8.2020 פרסם המשיב את סטטוס: "המשוואה הקבועה: ביירות תמורת תל אביב. אשדוד וחיפה פחות מכך".

ו. ביום 6.8.2020 פרסם המשיב תמונה של צללית דמות החובשת לראשה סרט עליו סמל חיזבאללה ומכבה בנשיפה את מנורת ישראל, ועל התמונה כיתוב The End "", ולצידה פרסם המשיב את הסטטוס: "ונכבה אותה לעד".

ז. ביום 9.8.2020 פרסם המשיב סרטון המתעד חיילי חיזבאללה או לבנון מסיירים ברחובות וברקע נשמע קולו של נסראללה אומר: "כל כמה זמן מישוהו בא ואומר 'חיזבאללה צא לרחוב' - זה יקרה, יכול להיות שזה יקרה, אינשאללה זה לא יקרה. אבל אם זה יקרה, אתם תמצאו את כולנו ברחוב, בכל האזורים ובכוח, ואנחנו נשנה את כל המשוואות". לצד הסרטון פרסם המשיב: "לסבלנות יש גבול".

טענות הצדדים

9. ב"כ המבקשת, עו"ד רועי רייס, טען כי פרסומיו של המשיב מבססים עילת מעצר מסוג מסוכנות ברף גבוה המחייבת את מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. לטענתו, היקף הפרסומים של המשיב רב ותפוצתם רחבה היות שלמשיב אלפי חברים בפייסבוק. כן טען כי תוכן הפרסומים חמור וכי הפרסום נעשה במשך תקופה ממושכת מאוד. עוד טען כי המשיב לא הורתע מחקירתו באזהרה פעמיים במהלך השנים, וכי המניע האידיאולוגי למעשיו מעצים את הסיכון ממנו. לתמיכה בעמדת המבקשת הוגשה פסיקה שבה הורו בתי המשפט על מעצר נאשמים עד לתום ההליכים, אף במקרים פחותים בחומרתם ובעניינם של נאשמים צעירים, כולם נעדרו עבר פלילי.

10. ב"כ המשיב, עו"ד דרוויש נאשף, טען כי הגם שאין מחלוקת כי הפרסומים המיוחסים למשיב מבססים עבירה של תמיכה בארגון טרור, ומקימים ראיות לכאורה לעבירות הסתה ישנות, בהעדר ראיות להוכחת "אפשרות ממשית שהדבר יביא לביצוע מעשה טרור", אין ראיות לכאורה לעבירות גילוי הזדהות עם ארגון טרור,

בחלופה המחמירה לפי סעיף 24(א)(2) לחוק המאבק בטרור, ולא קמה נגד המשיב עילת מעצר.

אשר לעבירות המיוחסות למשיב טען בא כוחו, כי כל אדם חופשי במחשבתו ובדעתו, אף אם הוא מחזיק באידיאולוגיה קיצונית, וכי זכותו לממש את חופש הביטוי, שהיא זכות יסוד. עוד טען כי את סוגיית הסיכון וההסתברות לביצוע מעשי טרור עקב הפרסומים יש לבחון במבחן התוצאה. דהיינו, משלא בוצעו פעולות טרור כלשהן עקב פרסומים קודמים של המשיב לאורך השנים, משמע כי הסיכון בפועל הופרך.

בנוגע לעבירות ההסתה שבהן מואשם המשיב, טען בא כוחו כי מדובר בפרסומים מחודש דצמבר 2018 שבגינם נחקר באזהרה ושחרר ממעצר, ולכן אף שאין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, לא קמה כל מסוכנות מהמשיב בגין עבירות אלו, שאם לא כן, לא היה המשיב משוחרר ממעצר בזמנו. מכאן טען ב"כ המשיב כי את טענת המסוכנות יש לבחון בגין ביצוע המעשים מאז 2019, ואלו מבססים עבירות גילוי אהדה לארגון טרור, לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור, ותו לא.

כמו כן טען בא כוח המשיב, כי הפרסום האחרון המיוחס למשיב הועלה בחודש אוגוסט 2020 וכי השיהוי במעצר המשיב, ימים אחדים לפני הגשת כתב האישום, מדבר בעד עצמו על היעדר מסוכנותו של המשיב.

אשר לפסיקה שהוגשה מטעם המבקשת, טען בא כוח המשיב כי היא אינה רלוונטית בהיותה נוגעת לתקופה של פגועים בירושלים, בעת שהאווירה הייתה רוויית אלימות ופיגועים, ולכן אין לגזור ממנה גזירה שווה לענייננו. ב"כ המשיב הפנה להחלטת בית משפט השלום בחיפה במ"ת 36094-09-18 **מדינת ישראל נ' אגבאריה** (15.10.18), אשר הורה בית המשפט על שחרור לחלופת מעצר של נאשם שהיה בעת הרלוונטית לכתב האישום חבר מזכירות ועדת המעקב העליונה במגזר הערבי, ובעברו מזכ"ל תנועת "בני הכפר", ובכתב האישום יוחסו לו שבע עבירות הסתה לטרור וארבע עבירות הזדהות עם ארגון טרור.

בנוגע למיהות העושה נטען כי המשיב בן 51, נעדר עבר פלילי מכל סוג, רופא שיניים במקצועו, נשוי ואב לילדים בוגרים, כי הוא יעמוד בכל תנאי מגביל שיוטל עליו, וכי יש לתת את הדעת לתנאי המעצר הקשים שבהם הוא נתון בשל נגיף הקורונה ובהיותו עצור במתקן ביטחוני.

דין והכרעה

11. מושכלות ראשונים הם כי חופש הביטוי הוא "זכות עילאית" שלא ניתן להפריז בחשיבותה, היא ציפור נפשה של הדמוקרטיה (בג"צ 73/53 **חברת "קול העם" בע"מ נ' שר הפנים**, פ"ד ז(2), 871 (1953); ע"פ 255/68 **מדינת ישראל נ' בן משה**, פ"ד כב(2) 427 (1968)). חופש הביטוי הוא החופש לבטא כל דעה, אפילו כזו שאינה מקובלת, ואף אם דעה קיצונית, מרגיזה ומסוכנת שרוב הציבור סולד ממנה (בג"צ 399/85 **ח"כ הרב מאיר כהנא נ' הועד המנהל של רשות השידור**, פ"ד מא(3), 255 (1985)).

12. ואולם חופש הביטוי, ככל זכות חוקתית אחרת, אינו זכות מוחלטת ובלתי מוגבלת. בהתנגשות שבין הצורך להגן על קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, ובין הצורך להגן על ערכי כבוד האדם והשוויון בין בני האדם, ואף מטעמים של סדר ציבורי, ניתנה בכורה לערכים אחרים. במקרים אחדים קבע המחוקק סנקציות עונשיות בצידם של מעשים פליליים מתחום חופש הביטוי במטרה להגן על ערכים חברתיים חשובים. כך, למשל, בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור, וכך בעבירות הסתה לאלימות וטרור (ע"פ 2831/95 **אלבה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(5) 221 (1996)).

13. סעיף 24 לחוק המאבק בטרור המיוחס למשיב קובע:

(א) העושה מעשה של הזדהות עם ארגון טרור, לרבות בדרך של פרסום דברי שבח, תמיכה או אהדה, הנפת דגל, הצגה או פרסום של סמל, או הצגה, השמעה או פרסום של סיסמה או המנון, באחד מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:

(1) בפומבי, במטרה להזדהות עם ארגון הטרור;

(2) בנסיבות שבהן יש אפשרות ממשית שהדבר יביא לביצוע מעשה טרור או עבירה לפי סעיפים 22, 23, 25 או 29.

(ב) העושה אחד מאלה, דינו - מאסר חמש שנים:

(1) מפרסם קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור;

(2) מפרסם דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה טרור, תמיכה או הזדהות עמו, ועל פי תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פורסם יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה טרור.

14. כאמור, המחלוקת הראייתית נוגעת להוכחת יסוד "האפשרות הממשית שהדבר יביא לביצוע מעשה טרור", ומדובר ביסוד התנהגותי - הסתברותי ולא ביסוד תוצאתי. ברע"פ 2533/10 **מדינת ישראל נ' בן חורין** (26.12.2011) נקבעו מבחנים לגיבוש "האפשרות הממשית" בעבירת הסתה לאלימות שבסעיף 14ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ואלו רלוונטיים לענייננו, כדלקמן:

"[...] המבחן הוא תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פורסם. הסעיף אינו מציין במפורש את דומיננטיות המפרסם והאווירה המתלהמת. ודוק: נתונים אלה רלוונטיים על פי המבחן הכללי שמופיע בסעיף - נסיבות הפרסום. ברם, העדר הפירוט בהגדרתן של נסיבות אלו איננו מקרי. הוא דורש כי בית המשפט יבחן את המקרה כמכלול, מבלי לקבוע מראש מעין מבחנים ראשיים. ודאי, מיהות המפרסם והאווירה השוררת בציבור הינם נתונים חשובים כאמור, אך הם אינם עומדים לבדם. יש לשקול גם שיקולים נוספים, כגון סוג האלימות המדוברת, היקף הקבוצה החשופה לאותה אלימות, היקף הפרסום וקהל היעד שלו, הקשר הפרסום, מקומו והמדיום שבו נעשה שימוש. יש לשאול, בין היתר - מי אמר, מה נאמר, היכן נאמר, באיזה אופן נאמר, למי נאמר ובאיזו מסגרת נאמר. נכון יהא לתת את הדעת למהות הפרסום ואופיו: קריאה, דברי שבח, אהדה, עידוד, תמיכה או הזדהות. זו מצוות המחוקק - "תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם".

וראו לעניינו גם רע"פ 7669/15 **ראאד מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (18.4.16).

מן הכלל אל הפרט

15. אקדים אחרית לראשית ואומר כי מצאתי קיומה של תשתית ראייתית לכאורית המקימה סיכוי סביר להרשעת המשיב במיוחס לו, וכי קמה נגדו עילת מעצר מסוג מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), ועוצמתה ממשית.

16. המשיב הואשם בביצוע שתי עבירות הסתה לטרור לפי סעיף 24(ב) לחוק המאבק בטרור, בנוגע לסעיפים 7 ו-8 לעובדות כתב האישום, בנסיבות שבהן יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשי טרור, בהתייחס לפרסומים שהעלה המשיב לפייסבוק מחודש דצמבר 2018, בנוגע לפיגועי טרור קשים שבמהלכם נרצחו ונפצעו ישראלים, כמפורט לעיל.

בסעיפים 1 עד 6, ו-9 עד 32 בכתב האישום הואשם המשיב בריבוי עבירות הזדהות עם ארגון טרור, בדרך של פרסום דברי שבח, תמיכה או אהדה ועוד, בנסיבות שבהן יש אפשרות ממשית שהדבר יביא לביצוע מעשה טרור, חברות בארגון טרור, מתן שירות או העמדת אמצעים לארגון טרור, מתן אמצעים לביצוע מעשה טרור או אימונים או הדרכה למטרות טרור, לפי סעיפים 24(א)(1) ו-(2) לחוק המאבק בטרור.

17. אין חולק כי העבירות המיוחסות למשיב אינן מקימות עילת מעצר סטטוטורית, לא חל עליהן סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים הגם שמתייחס לעבירות ביטחון, היות שאינן מוגדרות כ"עבירת ביטחון חמורה" בחוק המאבק בטרור ואינן מנויות בסעיף 35(ב)(3) לחוק המעצרים.

18. לצד זאת, פסיקת בתי המשפט קבעה כי בעבירות דנן גלומה מסוכנות לביטחון הציבור, מקום בו קיימת אפשרות ממשית שדברי ההסתה וההזדהות יביאו לעשיית מעשי טרור או אלימות (בש"פ 2229/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (31.3.2015)). משמע, כי קביעת עילת המעצר מסוג מסוכנות כרוכה בשאלת הראיות לכאורה, קרי האם הפרסומים של המשיב יצרו אפשרות ממשית לעשיית מעשי טרור, לכאורה, בהתאם למבחן ההסתברותי שנקבע בפסיקה.

19. סבורני כי ישום מבחני הפסיקה מצביע כי קיימות ראיות לכאורה, לאפשרות ממשית לעשיית מעשי טרור. ואנמק להלן:

המשיב הואשם בפרסום 32 פרסומים אשר הופצו ברשת החברתית פייסבוק לאלפי עוקבים. הפרסומים זכו לשיתופים, לסימוני חיוב ולתגובות תמיכה רבות. תוכן הפרסומים בוטה, ברור ומובהק בהבעת תמיכה בארגון הטרור חיזבאללה ובהאדרת "שהידים". דברי שבח ועידוד לביצוע מעשי טרור - עולים מעבירות ההסתה שביצע לכאורה המשיב כמפורט בסעיפים 7 ו-8, וכך גם בדברי ההזדהות עם ארגון החיזבאללה, שאך טעימה מהן הובאה לעיל.

20. זאת ועוד, דברי ההזדהות הבוטים בפרסומים שבהם דברי שבח לטרור נאמרו בתכיפות רבה, בעשרות הזדמנויות החל מ- 13.7.2020 ועד 30.8.2020. ריבוי הפרסומים, תוכנם ותכיפותם הוא בעל משקל ממשי במבחן ההסתברותי. אינני רואה עין בעין עם ב"כ המשיב כי ניסיון העבר שולל קיומה של אפשרות ממשית לעשיית מעשה טרור. ראשית, משום שהעובדה שפרסומיו של המשיב זכו לתהודה רבה בשיתופים ובסימני חיבוב ולכן השפעת הפרסומים ממשית. שנית, משום שאין מדובר בעבירות תוצאתיות, אלא ביצירת סיכון במידה ממשית לביצוע מעשה טרור, ומשום שלפרסום חוזר ונשנה של תכנים מסוג זה יש תהודה והשפעה מצטברת על הקהל המאזין באוזניים קרויות לתכנים אלו. שלישית, לא ניתן לטעון כי השפעת הפרסומים הסתיימה ואין לדעת מה סופה. מכאן שהפרמטרים שנקבעו בפסיקה לבחינת "האפשרות הממשית" מתקיימים.

21. עם זאת, מקובלת עליי באופן חלקי טענת ב"כ המשיב בדבר ה"אווירה" שבה פרסם המשיב את הפרסומים. בנוגע לעבירות ההסתה לכאורה, מדובר בפרסומים שפורסמו בעוד הארץ שותתת דם ומשפחות מתאבלות על יקיריהן שנרצחו בדם קר (ובהם תינוק בן 3 ימים). מאז חלפו כשנתיים, והמשיב נעצר ושוחרר. ואולם, מצב החירום והסכנות לציבור מפני רעת הטרור לא חלפו, וכך גם האיומים להשמדת ישראל הנוכחים בחזיתות שונות. מנגד, הצדק עם ב"כ המשיב כי המצב שונה מזה ששרר בתקופת הפיגועים בירושלים, כפי שעולה מהפסיקה שהגישה המבקשת לעיוני.

22. בבחינת נסיבות העושה נתתי דעתי כי מחד גיסא, המשיב בן 51, נשוי ואב לילדים בוגרים, רופא שיניים במקצועו, נעדר כל עבר פלילי. מאידך גיסא, תפיסתו האידיאולוגית של המשיב התומכת ומעודדת טרור נגד ישראל מעצימה את הסיכון להמשך ביצוע מעשים דומים, וכפועל יוצא מקימה סיכון מתמשך מפניו לביטחון הציבור (בש"פ 755/15 גבאי נ' מדינת ישראל (11.2.2015)); (בש"פ 700/15 מדינת ישראל נ' טויטו ואח' (2.2.2015)).

23. לא זו אף זו, העובדה כי המשיב נחקר בעבר באזהרה בגין פרסומיו, בחודש יולי 2017 ובחודש פברואר 2019, ואף נחקר על-ידי שירות הביטחון הכללי, מלמדת על חוסר רסן ונחישותו של המשיב להפיץ את "תורתו", אף במחיר אישי כבד.

24. בשקלול האמור לעיל, אני סבורה כי נכון להורות על המשך מעצר המשיב עד לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן על מנת שתיפרס התמונה במלואה בטרם תוכרע הבקשה.

אשר על כן הדין נדחה לקבלת תסקיר.

ניתנה היום, כ' כסלו תשפ"א, 06 דצמבר 2020, בנוכחות
הצדדים.